

Continuind, pe o treaptă superioară, tradiția milenară a luptei poporului român pentru libertate, dreptate și neatințare, mărețul act istoric de la 23 August 1944, menit să redea țării demnitatea ființei ei naționale, a însemnat începutul unei noi ere în istoria patriei, deschizând calea prefacerilor ei revoluționare contemporane. Împlinirea a 45 de ani de la acest eveniment epocal pentru soarta țării și a poporului nostru prilejulește astăzi un rodnic bilanț al realizărilor neîntreruptului proces revoluționar străbătut, bilanț ce se desfășoară ei însuși în climatul de puternică efervescență politică determinat de dezbateră Programului-Directivă, a Tezelor pentru cel de-al XIV-lea Congres al Partidului Comunist Român, trăsind cutezătoarele perspective ale devenirii noastre revoluționare. Așa cum se arată în documentele pentru marele forum al comuniștilor români, din această toamnă, în urmă cu 45 de ani „Partidul Comunist Român, cadrele sale de bază, în rândul cărora s-a afirmat puternic personalitatea eroică a tovarășului Nicolae Ceaușescu, au organizat și condus cu strălucire poporul român la victoria revoluției de eliberare socială și națională, antifascistă și antilmperialistă din August 1944, care a marcat un moment epocal în istoria României, a lăchidat pentru totdeauna dominația imperialistă, a deschis calea spre adevărata independență, creind condițiile ca poporul să poată să-și făurească viitorul așa cum îl dorește, fără nici un amestec din afară“.

23 August 1944 a marcat, așadar, începutul procesului revoluționar unitar de construire și dezvoltare a noul orinduirii în România, în prima etapă, încheiată la 30 Decembrie 1947 prin abolirea monarhiei și proclamarea Republicii, îndeplinindu-se obiectivele revoluției popular-democratice. Nu trebuie să se uite de către nimeni, nici un moment, că, din ziua de 23 August 1944, România a participat cu toate forțele sale economice și militare la războiul antifascist, armata română dind impresionante jertfe pe cimpul de luptă pentru eliberarea deplină a patriei de armatele hitleriste și horthyliste și apoi pentru eliberarea Ungariei, Cehoslovaciei și Austriei, pină la victoria finală asupra Germaniei hitleriste. Nu trebuie să se uite de către nimeni și nici un moment că, la 23 August 1944, România și-a luat soarta în propriile sale mâini, plătindu-și cu sineg statutul suveranității, integrității și independenței statale, dreptul de a-și făuri viitorul fără nici un amestec din afară.

Anul 1948 avea să marcheze trecerea la o nouă etapă, aceea a revoluției socialiste, iar făurirea, în februarie 1948, a partidului unic al clasei muncitoare avea să asigure forța politică conducătoare a poporului pe calea socialismului. Transformările economico-sociale, revoluționare, ale perioadei 1948—1965 au condus la înlăturarea exploatării omului de către om, la dezvoltarea pe baze socialiste a industriei, agriculturii, a tuturor sectoarelor de activitate.

Eveniment de importanță istorică, moment de cotitură radicală și de biruință a spiritului revoluționar, Congresul al IX-lea avea să marcheze începutul unei noi epoci revoluționare în activitatea partidului, în opera de făurire a socialismului în patria noastră. Dezbătute în aceste zile de către toate colectivele de oameni ai muncii, Tezele pentru apropiatul Congres al XIV-lea al Partidului Comunist Român acordă întreaga importanță cuvenită

acestui excepțional moment de radicalizare a conștiinței revoluționare, a spiritului revoluționar ce stă la temelie înfăptuirilor noastre :

„Meritul nepieritor al Congresului al IX-lea, al secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, a fost ruperea hotărâtă cu teoriile și practicile anacronice, cu conceptul greșit al «modelului unic» în construirea socialismului, cu ploconirea în fața unor idei străine și a unor forme de organizare a societății în contradicție cu realitățile noastre naționale, înlăturarea gândirii dogmatice, conservatoare în toate domeniile, care împiedica desfășurarea forței revoluționare a partidului, a capacității creatoare a poporului“.

Pc baza liniei generale stabilite de Congresul al IX-lea al partidului, urmărită cu consecvență și dezvoltată creator de toate congresele, conferințele naționale ulterioare, prin tezele de înesimabilă valoare teoretică și practică ale tovarășului Nicolae Ceaușescu, ca și prin contribuțiile hotărâtoare ale tovarășei Elena Ceaușescu la progresul și înflorirea științei, culturii și învățământului, România se află astăzi în stadiul de țară socialistă mediu dezvoltată și are asigurate toate condițiile pentru a se înscrie, în deceniul următor, în rindul țărilor dezvoltate din punct de vedere economic.

Descătușind energiile creatoare ale întregii națiuni, Congresul al IX-lea a marcat totodată începutul unei epoci de repunere în drepturi a culturii și spiritua- lității românești, a valorilor patrimoniului nostru spiritual, îmbogățindu-se continuu, cu noi opere, pe măsura timpului pe care îl trăim și a prefacerilor lui revoluționare. Literatura și arta, dramaturgia și teatrul au cunoscut o perioadă de înflorire fără precedent, consolidându-și prestigiul și valoarea competitivă pe plan mondial. Ele și-au asumat, cu sporită răspundere patriotică, rolul de factori activi, modelatori de conștiință, în formarea omului nou, constructor conștient al societății socialiste de azi, al societății comuniste de mâine. Creat din inițiativa secretarului general al partidului, tovarășul Nicolae Ceaușescu, tocmai pentru a oferi un cadru generos și propice manifestării energiilor creatoare ale întregului popor, Festivalul Național „Cântarea României“ — așa cum se arată în Tezele pentru Congresul al XIV-lea — „s-a transformat într-o vastă și puternică mișcare de creație tehnico-științifică și cultural-artistică de masă, punind în evidență cu pregnanță rolul poporului de făuritor al întregii culturi naționale“. Nu e deloc lipsit de importanță și semnificație faptul că oamenii de teatru, dramaturgii și regizorii, actorii și scenografil, istoricii și criticii de teatru au devenit unii dintre cei mai activi animatori culturali ai acestei mișcări cultural-artistice de masă, teatrul însuși lărgindu-și considerabil numărul de spectatori, diversificându-și contactele cu publicul și modalitățile întreținerii unui incitant dialog cu spectatorii.

După cum se apreciază în Tezele pentru Congresul al XIV-lea, „Epoca celor 24 de ani care au trecut de la Congresul al IX-lea — numită cu îndreptățită mândrie de întregul popor «Epoca Nicolae Ceaușescu» — este cea mai bogată în realizări din întreaga istorie a poporului român“. Este, fără îndoială, epoca biruinței spiritului revoluționar.

T.